

Хем го моли, хем му дума;
Всички пеят: Свети Георге, я кажи ми
моя касмет на кжде е?

Койка. Която хвана — догодина
до година на Герговден
ще се задоми, ще се обулчи

За млад загорец, за драгоманин!

(Спуца се и залавя, която е пред нея)

Койка. Коя е? Да се обади!

Всички. Познай де!

Койка. (Кога я попипа по главата) Ирина!

Всички. Честит драгоманин, Ирино моме!

Малина. Видите, че свети Георги право казва.

Ирина. Че ти от где знаеш?

Малина. Видех те аз, когато . . . .

Малина. Сега ще бжде вжрзана Ирина.

[Вжрзват Ирина за очи]

Всички пеят: Ой свети Георги, ой овчарино,
На моя касмет — Какъв ще бжде?

Ирина. Която хвана — вжв манастиря

Расо ще носи — дни ще оплаква

[Спуца се и хваща Калина].

Калина. (С смех) А, свети Георги право не казва.

Здравка. То се видело, че тази вечер на никоя не
излиза право касметя, ами . . . .

Малина. Хайде тогази друго гадание да ви кажа.

Здравка. Хайде да извикаме Захарина. На нея Змей
може да подскаже.

Ирина. (Към Здравка) У-у каква си пжк, ти Зравке!

Здравка. Че какво! Тжй си е. Не е ли змейна!

Ирина. Че от где си разбрала?

Здравка. Как! Мржкне ли се и месец изгрей — тя
ще излезе на чардака и ще гледа, гледа месечината до като
залезе.

Калина. Че аз като гледам всека вечер месеца — Змей-
на ли сжм?

Здравка. Не мари, Калино . . . .

Калина. Как хубаво е ноше, кога изгрее месеца?
Я излезте веднаж да погледате — ще видите . . . . Тжй за-
мислен, мжлчалив месеца се спрел над село, секаш иска нещо
да продума . . . Пжк като го гледа, гледа човек и се вслуша
— секаш ноша почва да говори.

Всички я слушат с увлечение.

(Страхотно малчание.)

Здравка. (Като сжгледва, че баба Краса влиза) Ей и баба
Краса!